του **Πάνου Παπανικολάου**

Αρχές ’70… 12ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου. 6 αίθουσες, 6 δάσκαλοι (μαζί με τον διευθυντή), 1 τάξη ο καθένας. 55 (πενήντα πέντε) μαθητές σε κάθε τάξη, τρεις τρεις σε κάθε θρανίο – αν δεν ήταν μόνιμα 4-5 τιμωρία (όρθιοι στη γωνία ή έξω απ την τάξη), ΟΥΤΕ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΣΑΜΕ. Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη πρωΐ,Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο απόγευμα, και την επόμενη βδομάδα τούμπαλιν, γιατί το κτίριο φιλοξενούσε ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ (το 28ο αν θυμάμαι καλά), παρόμοιας δυναμικότητας …

… όταν στην Πέμπτη μετακομίσαμε στο νέο κτίριο κάπου εκεί δίπλα, ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ και στο οποίο φοίτησαν και τα δυό μου παιδιά, μας φαινόταν ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ … “κάθε μέρα μόνο πρωϊνοί” …

Εκεί θέλουν να μας γυρίσουν, αδέλφια…
στην χούντα και ακόμα πιο πίσω…

ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ, περιμένοντας παθητικά να ρίξουμε έναν φάκελλο σε ένα κουτί, ή ΘΑ ΞΕΣΗΚΩΘΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ;

Αριστερά κατά βουλή μεριά, ΑΚΟΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ;;;

Πηγή: Panagiotis G Papanikolaou f/b